

Translated: January 2026

เชื้อเอชไอวี (HIV)

- **เชื้อเอชไอวี (HIV)** เป็นเชื้อไวรัสที่มักแพร่กระจายจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่มีการป้องกัน หรือการใช้เข็มฉีดยาร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากผู้ติดเชื้อไม่ได้รับการรักษา และไม่ควบคุมปริมาณไวรัสที่ไม่สามารถตรวจพบได้ในร่างกาย
- บุคคลหนึ่งอาจติดเชื้อเอชไอวี แต่รู้สึกดีและดูสุขภาพดีได้ แม้ว่าจะตรวจพบปริมาณไวรัสในร่างกายซึ่งหมายความว่าพวกเขาสามารถแพร่เชื้อเอชไอวีไปสู่ผู้อื่นได้
- วิธีเดียวที่จะทราบว่าติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่ คือการตรวจเลือด
- สามารถควบคุมการติดเชื้อเอชไอวีได้ด้วยยาต้านไวรัส

เอชไอวี (HIV) (ไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในมนุษย์)

เป็นไวรัสที่ทำให้ระบบภูมิคุ้มกันของคุณอ่อนแอลง และทำให้ร่างกายต่อสู้กับการติดเชื้อได้ยาก

ปัจจุบันสามารถควบคุมการติดเชื้อเอชไอวีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการรักษาด้วยยาต้านไวรัส (หรือที่รู้จักกันในชื่อยาต้านไวรัส) ทำให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มที่และมีสุขภาพดี ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีสามารถมีเพศสัมพันธ์ มีบุตร ทำงาน เล่นกีฬา และวางแผนอนาคตได้

ไม่มีวิธีรักษาเอชไอวีให้หายขาด แต่สามารถควบคุมอาการได้ด้วยยาต้านไวรัส ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่รับประทานยาต้านไวรัสสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มที่และมีสุขภาพดี หากปล่อยไว้โดยไม่รักษา เอชไอวี (HIV) อาจนำไปสู่โรคเอดส์ (ภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง) ได้ โรคเอดส์ (AIDS) เกิดขึ้นเมื่อระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายอ่อนแอลง และไม่สามารถต่อสู้กับการติดเชื้อและโรคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอดส์ (AIDS)

หากไม่ได้รับการรักษา เอชไอวี (HIV) สามารถก่อให้เกิดโรคเอดส์ (AIDS) (กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง) ได้ โรคเอดส์ (AIDS) เกิดขึ้นเมื่อระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายอ่อนแอลง และไม่สามารถต่อสู้กับการติดเชื้อและโรคต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สิ่งสำคัญที่ควรจำไว้คือ เอชไอวี (HIV) ไม่เหมือนกับโรคเอดส์ (AIDS) คนส่วนใหญ่ในออสเตรเลียที่ติดเชื้อเอชไอวีและได้รับการรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ มักไม่เป็นโรคเอดส์

คุณติดเชื้อเอชไอวีได้อย่างไร

เอชไอวีติดต่อได้เมื่อสารคัดหลั่งในร่างกายที่มีไวรัส เช่น เลือด น้ำอสุจิ น้ำหล่อลื่นช่องคลอด น้ำหล่อลื่นทวารหนัก หรือน้ำนมแม่ เข้าสู่กระแสเลือดของผู้ที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ผ่านทาง:

- การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักหรือช่องคลอดโดยไม่มีการป้องกัน

- การใช้อุปกรณ์ฉีด โดยเฉพาะเข็มและหลอดฉีดยาร่วมกัน
- การส่งต่อของเหลวตามธรรมชาติจากหญิงที่ติดเชื้อเอชไอวีไปสู่ทารกในครรภ์ระหว่างตั้งครรภ์คลอด หรือให้นมบุตร
- การเจาะและสักร่างกายที่ไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ
- การทำหัตถการทางการแพทย์หรือทันตกรรมที่ไม่ปลอดภัย
(โดยเฉพาะในประเทศที่ไม่มีกฎระเบียบเกี่ยวกับการตรวจและการป้องกันเอชไอวี)

คุณก็มีความเสี่ยงเช่นกัน หากบุคคลที่ทำกิจกรรมทางเพศร่วมกับคุณใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น แม้ว่าคุณจะไม่ได้ใช้ก็ตาม

การมีเพศสัมพันธ์ทางปากโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงได้ หากมีบาดแผลหรือรอยถลอกบริเวณปากหรืออวัยวะเพศ

วิธีป้องกันตัวเองจากการติดเชื้อเอชไอวี

เอชไอวี (HIV) ไม่สามารถแพร่กระจายผ่านการสัมผัสทางสังคมในชีวิตประจำวัน เช่น การจับมือ การใช้แก้วร่วมกัน การแบ่งปันอาหารหรือเครื่องดื่ม หรือการกอดและการจูบ น้ำลาย น้ำตา เหงื่อ และปัสสาวะ ไม่ได้เป็นพาหะของเอชไอวี คุณไม่สามารถติดเชื้อเอชไอวีจากการถูกแมลงหรือสัตว์กัด หรือจากการใช้ห้องน้ำร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้

คุณไม่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในสถานที่ทำงานและโรงเรียนส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม การทำงาน การเรียน หรือการเล่นกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสกับเลือดและของเหลวในร่างกาย อาจมีความเสี่ยงอยู่บ้าง ควรปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยขั้นพื้นฐานเสมอ รวมถึงการล้างมืออย่างถูกวิธี และการจัดการอย่างปลอดภัยกับของเหลวจากร่างกาย เช่น คราบเลือด

อาการและสัญญาณของเอชไอวี (HIV) มีอะไรบ้าง

หลังจากติดเชื้อเอชไอวีไม่นาน บางคนจะรู้สึกเหมือนเป็นไข้หวัดใหญ่ โดยมีอาการ เช่น มีไข้ ปวดหัว อ่อนเพลีย และมีผื่นขึ้น

อย่างไรก็ตาม บางคนอาจไม่มีอาการใดๆ คุณอาจติดเชื้อเอชไอวี แต่ยังไม่รู้สึกรู้สึกรู้สึกดีและสุขภาพดีได้ หลายคนไม่รู้ตัวว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี เพราะไม่เห็นหรือไม่รู้สึกถึงความผิดปกติใด ๆ โดยไม่รู้ตัว คุณอาจแพร่เชื้อเอชไอวีให้กับบุคคลที่คุณมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือผู้ที่ฉีดยาร่วมกับคุณได้

เมื่อไวรัสโจมตีระบบภูมิคุ้มกันอย่างต่อเนื่อง บุคคลนั้นจะเริ่มแสดงอาการต่าง ๆ ซึ่งอาจรวมถึง :

- ความเหนื่อยล้าอย่างต่อเนื่อง
- ต่อมมน้ำเหลืองบวม
- น้ำหนักลดลงอย่างรวดเร็ว
- เหงื่อออกตอนกลางคืน
- ท้องเสีย

หากไม่ได้รับการรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ

อาการเหล่านี้อาจลุกลามไปจนถึงจุดที่ระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ และเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี (AIDS) ได้

ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าฉันติดเชื้อเอชไอวี

การตรวจเลือดเป็นวิธีเดียวที่จะทราบได้ว่าคุณติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่ อย่างไรก็ตาม เพียงแค่ช่วงเวลาดำเนินการ หลังจากที่คุณเข้าสู่ร่างกายแล้ว มันจะไม่สามารถตรวจพบได้ ดังนั้น หากผลตรวจครั้งแรกเป็นลบ คุณจะต้องทำการตรวจซ้ำอีกครั้งหลังจากนั้นสามเดือน

ก่อนและหลังการตรวจ คุณจะได้รับการข้อมูลและสามารถถามคำถามได้ เพื่อให้แน่ใจว่าคุณเข้าใจความหมายของผลตรวจทั้งที่เป็นบวกและลบ ข้อมูลทั้งหมดของคุณจะถูกเก็บเป็นความลับ

[ค้นหาบริการทดสอบ\(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

หากคุณติดเชื้อเอชไอวี

คุณจะต้องติดต่อบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กับคุณหรือผู้ที่ใช้อุปกรณ์ยาฉีดร่วมกับคุณทุกคน เพื่อให้พวกเขาสามารถเข้ารับการให้คำปรึกษา การตรวจ และการรักษาหากจำเป็น กระบวนการนี้ดำเนินการอย่างระมัดระวังเสมอ โดยเคารพความเป็นส่วนตัวของทุกคน เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ[การติดตามผู้สัมผัสโรค](#)

ฉันจะใช้ชีวิตอย่างมีสุขภาพดีและมีความสุขได้อย่างไรในเมื่อฉันติดเชื้อเอชไอวี

หากคุณติดเชื้อเอชไอวี คุณก็สามารถใช้ชีวิตได้อย่างเต็มที่และมีสุขภาพดีได้ ปัจจุบันยังไม่มีวิธีการรักษาเอชไอวี ให้หายขาด แต่ก็เช่นเดียวกับโรคอื่น ๆ อีกหลายโรคที่สามารถควบคุมอาการได้ด้วยยา

การรักษาเอชไอวีสามารถทำให้ผู้ป่วยมี 'ปริมาณไวรัสในเลือดที่ไม่สามารถตรวจพบ' นี้ไม่ได้หมายความว่าไม่มีเชื้อเอชไอวีอยู่ในร่างกายอีกต่อไปหรือว่าคุณคนนั้นได้รับการรักษาจนหายขาดแล้ว แต่หมายความว่า ปริมาณเอชไอวีในเลือดมีน้อยเกินกว่าที่การตรวจจะตรวจพบได้ เมื่อผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีปริมาณไวรัสในร่างกายต่ำจนตรวจไม่พบเป็นเวลาหกเดือนขึ้นไป พวกเขาจะไม่สามารถแพร่เชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์ไปยังผู้อื่นได้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ควรใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น

ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีสามารถมีความสัมพันธ์ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ และมีบุตรได้ หากพวกเขาเลือกที่จะทำเช่นนั้น ด้วยวิธีการรักษาเอชไอวีที่มีประสิทธิภาพในปัจจุบัน ผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถมีบุตรที่ไม่ติดเชื้อเอชไอวีได้

หากคุณหรือคู่ของคุณติดเชื้อเอชไอวีควรปรึกษาแพทย์เกี่ยวกับทางเลือกในการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย หรือเกี่ยวกับการมีบุตร

หญิงตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อเอชไอวีสามารถรับการรักษาเพื่อลดโอกาสที่ลูกจะติดเชื้อเอชไอวีได้อย่างมีนัยสำคัญ จึงควรปรึกษาแพทย์ พยาบาลผดุงครรภ์ หรือผู้ให้บริการด้านสุขภาพของคุณ

จะป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้อย่างไร

คุณสามารถปกป้องตนเองและคู่ของคุณจากเชื้อเอชไอวีและ[โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์](#)อื่น ๆ ได้โดยปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้:

- **เข้ารับการตรวจและทราบสถานะการติดเชื้อเอชไอวีของคุณ**
- **ควรเข้ารับการตรวจและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ เช่น คลามิเดีย หนองใน หรือซิฟิลิส ตั้งแต่เนิ่นๆ**
- **ควรใช้ถุงยางอนามัยร่วมกับสารหล่อลื่นชนิดน้ำเมื่อมีเพศสัมพันธ์** วิธีนี้จะช่วยป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้ด้วย
- **หากคุณเปลี่ยนบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย** ควรเข้ารับการตรวจหาเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ เป็นประจำ และควรสนับสนุนให้คู่ของคุณเข้ารับการตรวจด้วยเช่นกัน
- **หากคุณอยู่ในความสัมพันธ์ โปรดตรวจสอบให้แน่ใจว่า ทั้งคุณและคู่ของคุณได้รับการตรวจและทราบสถานะการติดเชื้อเอชไอวีของกันและกันแล้ว** หากคู่รักคนหนึ่งติดเชื้อเอชไอวีและอีกหนึ่งคนไม่ติดเชื้อเอชไอวี ความเสี่ยงในการแพร่เชื้อเอชไอวี สามารถลดลงได้โดย:
  - **ตรวจสอบให้แน่ใจว่า** คู่รักที่ติดเชื้อเอชไอวีได้รับการรักษาและมีปริมาณไวรัสในเลือดต่ำจนตรวจไม่พบ

- โดยใช้ถุงยางอนามัยและสารหล่อลื่นชนิดน้ำ
- การใช้ยา PrEP สำหรับคูรักรที่ไม่ติดเชื้อเอชไอวี PrEP คือยาที่ใช้ป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในผู้ที่ยังไม่ติดเชื้อเอชไอวี แต่ยังคงมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อเอชไอวีอย่างต่อเนื่อง
- **หากคุณฉีดยา ให้ใช้เข็มและกระบอกฉีดยาใหม่ที่ผ่านการฆ่าเชื้อทุกครั้ง อย่าใช้เข็มฉีดยา กระบอกฉีดยา ตัวกรอง น้ำ ช้อน หรือสายรัดห้ามเลือดร่วมกับผู้อื่น แม้ว่าคุณจะมีปริมาณไวรัสในร่างกายต่ำจนตรวจไม่พบก็ตาม**
- ล้างมือหรือเช็ดนิ้วด้วยสบู่ก่อนสัมผัสบริเวณที่ผู้อื่นได้รับการฉีดยา
- **ก่อนพิจารณาการทำศิลปะบนร่างกายใด ๆ (เช่น การสักหรือการเจาะ) โปรดตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ให้บริการใช้เฉพาะอุปกรณ์ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว และใช้มีดโกน สี และเข็มใหม่ทุกครั้ง**
- **ควรหลีกเลี่ยงการใช้สิ่งของส่วนตัวร่วมกับผู้อื่นที่อาจมีคราบเลือดติดอยู่ เช่น มีดโกน**
- **แอลกอฮอล์และยาเสพติดอื่น ๆ อาจส่งผลต่อความสามารถในการตัดสินใจและพฤติกรรมทางเพศของคุณได้ หากคุณอยู่ภายใต้ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดอื่น ๆ อาจปลอดภัยกว่าหากงดมีเพศสัมพันธ์**
- **หากคุณติดเชื้อเอชไอวี โปรดรับประทานยาตามที่แพทย์สั่ง และรักษาระดับไวรัสในร่างกายให้ตรวจไม่พบ** การรักษาระดับไวรัสให้อยู่ในระดับที่ตรวจไม่พบจะหมายความว่า คุณไม่สามารถแพร่เชื้อเอชไอวีไปสู่ผู้อื่นได้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือคุณไม่ควรใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น
- **หากคุณคิดว่าตนเองเพิ่งสัมผัสกับเชื้อเอชไอวี คุณอาจมีสิทธิ์ได้รับยาป้องกันหลังสัมผัสเชื้อ (PEP) PEP คือยาที่แพทย์สั่งจ่าย ซึ่งต้องรับประทานโดยเร็วที่สุดและภายใน 72 ชั่วโมง (3 วัน) หลังจากการสัมผัสเชื้อเอชไอวี**
- สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม โปรดโทรติดต่อสายด่วน PEP ตลอด 24 ชั่วโมงที่หมายเลข 1300 767 161

การพูดคุยเกี่ยวกับเอชไอวี

การพูดคุยเกี่ยวกับเอชไอวีอาจเป็นเรื่องยาก

การเปิดเผยสถานะการติดเชื้อเอชไอวีให้ผู้ที่มามีเพศสัมพันธ์กับคุณทราบนั้นไม่ใช่เรื่องบังคับ

แต่ผู้ที่ทราบว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวีจะต้องใช้มาตรการป้องกันที่เหมาะสม

เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวีไปสู่ผู้ทำกิจกรรมทางเพศ และ/หรือผู้ที่ฉีดสารเข้าเส้นเลือดร่วมกับคุณ

การใช้ถุงยางอนามัยร่วมกับสารหล่อลื่นชนิดน้ำ การปฏิบัติตามแผนการรักษา

และการควบคุมปริมาณไวรัสในร่างกายให้อยู่ในระดับที่ตรวจไม่พบ

เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวี หากฉีดยา ห้ามใช้เข็มฉีดยาหรืออุปกรณ์ฉีดอื่น ๆ

ร่วมกับผู้อื่นเด็ดขาด

สำหรับผู้ฉีดยา

หากบุคคลใดใช้เข็มฉีดยาที่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีเคยใช้ มีโอกาสสูงที่บุคคลนั้นจะติดเชื้อเอชไอวี

แม้ว่าปริมาณไวรัสในร่างกายของบุคคลนั้นจะตรวจไม่พบก็ตาม เนื่องจากเข็มฉีดยาหรืออุปกรณ์ฉีดอื่น ๆ

อาจมีเลือดปนอยู่ และเลือดนั้นอาจมีเชื้อเอชไอวีอยู่ได้

เพื่อป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ให้ใช้อุปกรณ์การฉีดยาใหม่ทุกครั้ง

ห้ามใช้เข็มฉีดยาหรือหลอดฉีดยาร่วมกับผู้อื่นเด็ดขาด แม้แต่กับเพื่อนหรือคนในครอบครัวก็ตาม

นอกจากนี้ ควรใช้ช้อน สาลี แผ่นกรอง น้ำสะอาด และสายรัดห้ามเลือดของตนเองด้วย

คุณสามารถรับอุปกรณ์ฉีดยาใหม่ได้จากโครงการเข็มและหลอดฉีดยา (NSP)

ใช้แผนที่ด้านล่างเพื่อค้นหาศูนย์บริการเข็มและหลอดฉีดยา (NSP) ที่ใกล้ที่สุดกับคุณ

ร้านขายยาส่วนใหญ่จำหน่ายชุดเข็มฉีดยา แต่ยังมีสถานที่อื่น ๆ อีกมากมายที่คุณสามารถรับเข็มและหลอดฉีดยาใหม่ได้ฟรี

ผู้ที่ฉีดยาเข้าสู่ร่างกายยังมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ [ไวรัสตับอักเสบบี](#) และ [ไวรัสตับอักเสบบี](#) หากใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน

การพูดคุยเกี่ยวกับเอชไอวี

การพูดคุยเกี่ยวกับเอชไอวีอาจเป็นเรื่องยาก การเปิดเผยสถานะการติดเชื้อเอชไอวีให้ผู้ที่มีความสัมพันธ์กับคุณทราบนั้นไม่ใช่เรื่องบังคับ แต่ผู้ที่ทราบว่าคุณติดเชื้อเอชไอวีจะต้องใช้มาตรการป้องกันที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวีไปสู่ผู้มีเพศสัมพันธ์และ/หรือผู้ที่ฉีดสารเข้าเส้นเลือดร่วมกับคุณ การใช้ถุงยางอนามัยร่วมกับสารหล่อลื่นชนิดน้ำ การปฏิบัติตามแผนการรักษา และการควบคุมปริมาณไวรัสในร่างกายให้อยู่ในระดับที่ตรวจไม่พบ เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี หากฉีดยา ห้ามใช้เข็มฉีดยาหรืออุปกรณ์ฉีดยาอื่น ๆ ร่วมกับผู้อื่นเด็ดขาด

ข้อมูลแปลเกี่ยวกับเอชไอวี

- เยี่ยมชม [เว็บไซต์ภายนอกทั้งหมด](#)

จะขอความช่วยเหลือได้ที่ไหน

คุณสามารถเข้ารับการตรวจและรักษาแบบเป็นความลับได้จากแพทย์ทั่วไปหรือแพทย์ที่คุณเลือก หรือคุณสามารถไปใช้บริการที่ศูนย์บริการสุขภาพในเขตเมืองเหล่านี้ได้

(ส่วนใหญ่ฟรี กรุณาโทรศัพท์มาก่อนเพื่อตรวจสอบว่าจำเป็นต้องมีนัดหรือไม่):

องค์กร

[WAAC \(เดิมชื่อ WA AIDS Council\) \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

สายด่วนให้ข้อมูลเกี่ยวกับเอชไอวี

สาย WA PEP

[คลินิก M \(สำหรับผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย\) \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

[องค์กรมาเจนต้า \(Magenta\) - องค์กรผู้ทำงานด้านเพศสัมพันธ์ \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

เฮลท์ไดเรกต์ (Healthdirect)

โทรศัพท์

(08) 9482 0000 หรือ 1800 671 130 (โทรจากต่างจังหวัด)

1300 56 52 57

1300 767 161 (ให้คำปรึกษาและส่งต่อตลอด 24 ชั่วโมง)

(08) 9227 0734

(08) 9328 1387 หรือ (08) 9227 9606

1800 022 222

องค์กร

[WAAC \(เดิมชื่อ WA AIDS Council\) \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

สายด่วนให้ข้อมูลเกี่ยวกับเอชไอวี

สาย WA PEP

[คลินิก M \(สำหรับผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย\) \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

[องค์กรมาเจนต้า \(Magenta\) - องค์กรผู้ทำงานด้านเพศสัมพันธ์ \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

เฮลท์ไดเรกต์ (Healthdirect)

โทรศัพท์

(08) 9482 0000 หรือ 1800 671 130 (โทรจากต่างจังหวัด)

1300 56 52 57

1300 767 161 (ให้คำปรึกษาและส่งต่อตลอด 24 ชั่วโมง)

(08) 9227 0734

(08) 9328 1387 หรือ (08) 9227 9606

1800 022 222

ข้อมูลเพิ่มเติม

คุณสามารถเข้ารับการตรวจและรักษาแบบเป็นความลับได้จากแพทย์ทั่วไปของคุณหรือแพทย์ที่คุณเลือก หรือคุณสามารถไปใช้บริการที่ศูนย์บริการสุขภาพในเขตเมืองและภูมิภาคเหล่านี้ได้

องค์กรในเมือง

[โรงพยาบาลรอยัลเฟิร์ธ คลินิกสุขภาพทางเพศ \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

[พยายาลคัดกรองผู้ป่วยด้านภูมิคุ้มกันวิทยา โรงพยาบาลรอยัลเฟิร์ธ \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

[โรงพยาบาลฟรีแมนเทิล คลินิกเซาท์เทอร์เรซ \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

[โรงพยาบาลฟิโอน่า สแตนลีย์ แผนกโรคติดเชื้อและภูมิคุ้มกัน \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

[ศูนย์สุขภาพทางเพศ WA \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

สายด่วนให้คำปรึกษาด้านสุขภาพทางเพศ

[โครงการลดอันตรายโดยอาศัยเพื่อนร่วมกลุ่มในรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

[ลูมา \(บริการด้านสุขภาพสตรีและครอบครัว\) \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

นอร์ธบริดจ์และจุนดาลูป

[บริการสุขภาพเดอร์บาร์ล เยอร์ริแกน \(เว็บไซต์ภายนอก\)](#)

อีสต์เฟิร์ธ

โทรศัพท์

(08) 9224 2178

(08) 9224 2899

(08) 9431 2149

(08) 6152 4055

(08) 9227 6177

(08) 9227 6177 หรือ 1800 198 205 (โทรจากชนบท)

(08) 9325 8387

(08) 6330 5400

1800 998 399

info@luma.org.au

1300 420 272

หน่วยสุขภาพประชากรระดับภูมิภาค*:

*(องค์กรที่เป็นตัวหนา ให้บริการด้านคลินิก)

อัลบานี

บรูม

บันเบอร์รี

คาร์นาร์วอน

เจอร์ลด์ตัน

คาลโกร์ลี-โบลเดอร์

นอร์แธม

ฟิลบารา

(08) 9842 7500

(08) 9194 1630

(08) 9781 2350

(08) 9941 0500

(08) 9956 1985

(08) 9080 8200

(08) 9690 1720

(08) 9174 1660

This document can be made available in alternative formats on request for a person with disability.

© Department of Health 2025

Copyright to this material is vested in the State of Western Australia unless otherwise indicated. Apart from any fair dealing for the purposes of private study, research, criticism or review, as permitted under the provisions of the Copyright Act 1968, no part may be reproduced or re-used for any purposes whatsoever without written permission of the State of Western Australia.

health.wa.gov.au

Classification: Official